

ВАРНАНСКИ

ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ!

Абонаментъ:

За година . . 55 лв.
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:

Официални по 2 лв.
на квадр. сант.;
търговски
по споразумение.

Всичко, що се
отнася до вестника
да се изпраща до
кметството — Варна

Справки
при пом. кмета
г. П. Нейковъ.

Броя 1 левъ.

Общинският Въ единъ и сжици работи и брой на единъ мѣс печататъ. въ три отдѣлни ан-трефилета или статийки срещнаме: преди два дена три различни алузии, закачки или упреси по адресъ на общинската властъ.

Упрекъ за недостатъчна общинска благотворителностъ; илюзия за голѣмата ханка, която се мѣчи да глътне по стойността присъжтствие; закачка за някакви водомъри, които не били по мърка.

Въ Пловдивъ имало вече общограждански благотворителен комитетъ! Нима авторътъ на антрефилето не знае за общинската инициатива, по случай празниците, която не се задоволи съ образуване на комитетъ, а щастливо се увенча съ успѣхъ, като числото на беднитъ деца, които се хранятъ въ безплатнитъ трапезарии се устрои, благодарение готовността на цялото гражданство да даде бърза подкрепа на това благотворително дѣло?

Сжия ли нѣщо противъ идеята да се съсредоточи тази година най-голямата частъ отъ гражданската благотворителностъ въ изхранването на нещастнитъ бедни деца?

Коя е голѣмата ханка на постоянното присъжтствие? Покриване на театъра, разширяние на електрическата централа, нови морски бани? Ами че това сж мѣроприятни еднородно одобрени отъ общинския съветъ, въ който влизатъ граждани отъ разни партии съ достатъчно чувство на отговорностъ. Защо тѣвъ такъвъ случай се говори тенденциозно за постоянното присъжтствие? Защо се споменава за заборялата общинска каса, когато се знае, че общ. финансии сж заздравени и кредитътъ на общината възстановенъ?

Не ще се спремъ върху нискома на просветени граждани, които смятатъ, че водомъритъ се фабрикуватъ по мърка. Гражданитъ трѣбва да се оплакватъ, когато се смятатъ неоправдани; печататъ е длъженъ да критикува, които е убеденъ, че общи интереси сж застрашени. Но критики и оплаквания трѣбва да сж добросъвестни. Тъ трѣбва да се основаватъ на проверени факти. Ако ежедневницитъ отворятъ колонитъ си за всичко, което шумоли; ако всѣка мѣла на мърки въ своя услуга отово журналистическо перо, тогава печататъ, чрезъ своята несериозна информация, ще способствува за обезвѣряване

Борисъ Сакжзовъ
н-къ на Инд. Отд. при Варн. Търг. Инд. Камара.

Варна като пристанищенъ и търговски градъ.

Градъ Варна е основанъ отъ малоазиатската грѣцка колония Милетъ презъ VIII вѣкъ преди Христа, т. е. въ сжщата епоха, когато сж основани и колонитъ: Византия (Цариградъ), Трапезундъ, Синопъ и др. Презъ това време на древнотурското надмощие, Варна подъ старото име *Одесусъ*, се издига като прѣвъ и ржководенъ факторъ въ цѣлия северо-источенъ край на Балканския полуостровъ. Тогава той е стоялъ начело на 5 съюзни грѣцки колонии, разположени покрайбръжнето отъ носъ Емине до устието на Дунавъ.

По-късно, въ римско и византийско време, Варна се свързва съ вътрешността на Мизия чрезъ важни пѣтища и въ време на християнската ера става седалище на архиепископство за цѣлото черноморие, отъ Созополъ до Томи.

За насъ, българитъ, Варна придобива значение още въ първата година на българската държава. Преди Аспарухъ да сложи основи на столицата си Плиска, той е стъпилъ най-напредъ въ Варна и чрезъ отбранителни крайбрѣжни окопи затвърдилъ е владичеството си надъ Черноморския брѣгъ, а отъ древната варненска ситадела е, останкитъ, на която стърчатъ и до днесъ, провъзгласилъ е българското господство надъ цѣлата земя между Балкана, Дунавъ и Черноморе.

Впоследствие, презъ течение на първото българско царство, въ време на кръстителя царъ Борисъ, както и на великия му наследникъ Царъ Симеонъ, Варна е билъ най-важния отбранителенъ пунктъ срещу морскитъ византийски набѣги, а едновременно и първия износенъ край на българската североисточна търговия. Всѣко посегателство върху тоя градъ се е считало и за посегателство надъ българската държавна цѣлостъ.

Още по-голямо значение Варна придобива презъ второто българско царство: въ времето на Асеновци, когато разширената ни търговия е въ връзка съ Генуа, Венеция и Добровникъ. Подъ влиянието на тоя стопански подеъмъ, особено презъ времето на царъ Иванъ Александра и на негова приморски поставникъ Добротича, Варна блѣсва и като първосепененъ воененъ центъръ. За първи пѣтъ тогава се турятъ основи на български националенъ флотъ бранителъ на държавната ни независимостъ.

И когато по-късно, подъ мощния напоръ на турскитъ на гражданството и за осуетяване на най-полезнитъ обществени начинания.

орди, най-силната ни крепостъ Търново, капитулира и цѣлата страна между Балкана и Дунава е била оплелена, надъ Варненската крепостъ и флотъ се е още развѣвалъ българския флагъ.

Презъ време на турското владичество връзките на Варна съ далечнитъ европейски страни се прекратяватъ, понеже Черно-море се затваря за международна търговия. Съ самитъ турски владения, обаче, гр. Варна е продължавалъ да има оживени търговски сношения. Съ постепенното издигане на Цариградъ, като многолюдна турска столица, Варна става неговъ прѣвъ доставчикъ на зърнени храни, воскъ, медъ и др. износътъ на които за друго мѣсто е билъ даже забраненъ.

Това „монополизиране“ на варненската търговия отъ турскитъ пазари е траело почти до края XVIII вѣкъ, когато Черно-море отново се отваря за чуждитъ кораби, Тогава за Варна, както и за цѣлото Черно-море, особено следъ рускотурската война въ 1828—29 г. настава нова фаза въ развитието на търговията. Подъ влиянието на разширената вече европейска търговия и индустрия, Варна придобива голѣмо значение за вноса на европейскитъ стоки въ цѣлия северо-источенъ край на Балканския полуостровъ. Първа Австрия открива въ 1814 год. консулска агенция, а следъ нея — отъ 1843 до 1848 год. — подобни консулства се основаватъ и отъ Англия, Белгия, Русия, Гърция, Сардиния и др.

Така, презъ първата половина на XIX вѣкъ, Варна отново завръзва връзки съ Европа, които още по-вече се засилватъ презъ втората половина на тоя вѣкъ, благодарение на засиленото параходство, което постепенно замѣства старото гимиджийство, и на новопостроената линия Русе — Варна въ 1868 год. Следъ тая дата Варна е вече въ редовни връзки Средиземно море, западна и централна Европа и внасянитъ отъ тия страни колониални стоки, манифактура, желѣзария и др. се разпращатъ съ кервани изъ вътрѣшността на цѣла северна България — отъ ланаира Карасу (Меджидия) до Ячтра (Търново) и нататкъ.

Въ тоя търговски подеъмъ Варна първоначално най-голямо участие сж вземали инороднитъ елементи, преселци отъ Цариградъ, островитъ и др., но презъ 60-тѣ години ние вече виждаме затвърдени въ града и българскитъ фирми.

Следъ освобождението ни, Варна изпква като първо-българско пристанище, презъ което се извършва най-голямия процентъ отъ външната търговия на България. Особено

това сѣположение Варна засилва и затвърдява следъ прокарването на централната линия въ 1900 г. и построяването на новия модеренъ портъ въ 1906 год. Отъ 1880 год. до Балканската война вносътъ презъ Варна се движи отъ 16 до 34% отъ цѣлия вносъ на страната, а износътъ — отъ 14 до 27%. Всички други наши пристанища презъ това време — Бургасъ, Русе, Свищовъ и др. показватъ по-малки проценти, съ изключение на Бургасъ, който по нѣкога съ износа на храни е превишавалъ Варна.

Това търговско надмощие на Варна, обаче, следъ голѣмата война и изгубването на Добруджа, започва бързо да загасва. Отъ 150,000 тона вносъ до балканската война, ние имаме презъ годинитъ 1920—25 срѣдно само 50,000 тона, а презъ 1926 год. — едва 30,000 тона. Подобно намаление презъ сжщото време показва и износа: отъ 266,000 тона на 100 до 116,000 тона. Всичко това е последствие не само отъ изгубването на най-важния хитерландъ, Добруджа, но и отъ въвеждането на една желѣзолжтна тарифа, която засили Бургасъ и последователно отне западно-българскитъ пазари за Варна, а даже и нѣкои тържища отъ северна България. Така днесъ градъ Варна стои предъ едно търговско запустение. Последствията, отъ които ще бждатъ пагубни не само за неговото шестдесетъ хилядно население, но и за цѣлия ни северо-източенъ край.

Предъ тая угроза, която заплашва една отъ най-важнитъ гранични покрайнини на страната ни, трѣбва да се загрижи преди всичко и най-много самата ни държава. Чрезъ мощнитъ средства, съ които тя разполага, нейна длъжностъ е да предотврати идящото зло, като приложи всички възможни мѣрки за търговско и стопанско възобновяване на Варна. Защото запазването и подигането на тоя градъ означава създаването на едно гранично стопанско ядро, на единъ оплотъ за националнитъ ни и културни аспирации.

Нека имаме всички съзнание, че жертвитъ и блага, които държавата би дала за излигането на града Варна, не ще бждатъ погълнати безвъзмезено отъ района ѝ и отъ него, а ще бждатъ стократно възвѣрнати и вложени въ бждящето на България!

Горната статия заемаме отъ Сборника на студентитъ при търговската академия.

Бюджета на общината въ 1928 и 1929 финансова година усилено се приготвява ва да може до 1 априлъ да бжде приетъ отъ съвета и утвърденъ отъ надлежното мѣсто.

превъ 1926 год. което показва едно голѣмо намаление — почти една трета — отъ предидущата година. Отъ тѣхъ 56 проби сж ненормални (оводнени, обезмаслени) т. е. 41% отъ изследванитъ масла сж били фалшифицирани.

ОБЩЕСТВАТА КОНТРОЛА
върху съестнитъ продукти и продуктитъ отъ животински произходъ.

Резултатитъ отъ анализитъ отъ общинската химическа лаборатория за 1927 год.

Превъ 1927 година въ химическата лаборатория при общината сж изследвани всичко 1048 проби, отъ които 775 проби сж изпратени отъ градскитъ санитарни власти и 140 отъ градскитъ ветеринарни власти, по контрола на хранителнитъ продукти. Останалитъ проби сж изпратени отъ различнитъ отделения при общината и други държавни учреждения — 82 проби, а отъ частни лица сж изпратени 87 проби, срещу които сж внесени въ общинската каса като такса за анализата сумата 9750 лв.

Въ сравнение съ миналитъ години има едно много голѣмо увеличение броя на изследванитъ проби. Отъ изследванитъ проби всичко 1084 (срещу 832 въ 1926 год.) 976 сж хранителни продукти (срещу 787 въ 1926 г.)

Резултатитъ отъ анализата сж: 818 нормални и 214 ненормални проби, което дава 19.7% не нормални проби (срещу 34.5% въ 1926 год.), а отъ хранителнитъ продукти 717 сж нормални и 203 ненормални. Процента на ненормалнитъ хранителни продукти е (20.7% срещу 35.3% въ 1926 год.)

Като се има предъ видъ, че едва отъ 1924 година е започнатъ единъ по ефикасенъ и по сериозенъ контролъ върху хранителнитъ продукти, горнитъ цифри показватъ, че съ засилване контрола, процента на ненормалнитъ продукти (фалшифицирани, раввалени и пр.) е намаленъ въ обратна пропорция на броя на пробитъ.

Най-голямъ е броя на изследванитъ брашна — 229 проби отъ които 203 сж изпратени отъ градскитъ санитарни власти, 4 проби отъ Комисарството по прѣхраната и 22 проби отъ частни лица. Отъ тѣхъ 185 сж се укавали доброкачествени и 44 ненормални, раввалени или фалшифицирани.

Растителнитъ масла държатъ второ мѣсто по броя на пробитъ. Изследвани сж 105 проби (срещу 57 въ 1926 г.) отъ които 31 ненормални т. е. 16%. Фалшифицирани сж били главно маслиновитъ масла съ поестини растителни масла, като слънчогледовото, Соя и др. Причината на тази сравнително голѣма фалшификация се дължи поради слабата реколта на маслини въ Гърция, което предивика голѣмо покачване ценитъ на маслиновитъ масла и намаление вноса имъ у насъ — отъ тамъ търсенето на масла и яважда ва по голѣми печалби предивика и фалшифицирането. Благодарение бървитъ мерки, които се ввеха отъ страна на общинскитъ санитарни власти още въ самото начало, процента на фалшифициранитъ масла се намали значително.

Броя на изследванитъ проби мляко е 138 срещу 886 проби

